

## Arrest

nr. 305 772 van 26 april 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 Bruges

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 5 december 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partijen.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, V. P., luidt als volgt:

#### *“A. Feitenrelaas*

*U verklaarde de Moldavische nationaliteit te hebben en een Roma te zijn. U verklaarde geboren te zijn op (...) in Soroca, te Moldavië. U bent gehuwd met A. A. (...) (O.V. (...)) en u heeft met haar twee kinderen. U verbleef tijdens uw leven onder meer in Moldavië en Oezbekistan.*

*In 2021 reisde u vanuit Oezbekistan samen met uw vrouw, uw schoonvader S. O. (...) (O.V. (...)) en uw schoonbroer R. N. (...) (O.V. (...)) naar Duitsland. U diende er tijdens de zomer van 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Nadat uw verzoek er geweigerd werd, reisde u in januari 2022 samen met uw vrouw naar Frankrijk waar jullie een verzoek om internationale bescherming indienden. Jullie ontvingen er geen beslissing over jullie verzoek om internationale bescherming en reisden enkele maanden later naar België.*

U en uw vrouw dienden in België op 24 juni 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in. U en uw vrouw kwamen niet opdagen voor het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). De DVZ achtte omwille hiervan dat jullie afstand gedaan hadden van jullie verzoek om internationale bescherming en nam op 22 mei 2023 een technische weigeringsbeslissing in jullie verzoek om internationale bescherming. Op 17 juli 2023 diende u in België samen met uw vrouw een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u uit Oezbekistan was vertrokken omwille van schuldproblemen met een Oezbeek die Sh. (...) heet. Hij leende u goederen op voorwaarde dat u ze zou verkopen en hem zou terugbetalen. U gaf hierbij aan dat hij u ook geld leende nadat het coronavirus uitbrak en dat uw schulden bij hem opliepen tot 6000 dollar. Toen u in de hoofdstad Tasjkent verbleef, kwam u via uw grootmoeder in Moldavië te weten dat er handlangers van Sh. (...) bij u thuis waren langs geweest en naar jullie gevraagd hadden. Omdat u vreesde dat hij u in Moldavië zou kunnen doodschieten of slaan, keerde u niet terug naar daar maar besloot u om naar Duitsland te gaan. De handlangers van Sh. (...) kwamen in totaal 3 à 4 keren bij uw grootmoeder langs zonder dat zij hierbij bedreigingen uitten tegenover u. Dit gebeurde voor het laatst toen u in Frankrijk was. Voorts gaf u aan niet naar Moldavië te kunnen terugkeren omdat de Roma er niet als mensen worden beschouwd. U verduidelijkte hierbij dat u in Moldavië geen werk kon vinden omdat u Roma was en omdat ze er voorrang geven aan de etnische Moldaviërs. U gaf verder aan dat u enkel kans maakte om tijdelijke en niet-officiële opdrachten te krijgen, en dat u onderbetaald werd voor zwaar werk. Daarnaast zei uw vrouw dat jullie geen werk konden krijgen in Moldavië omdat er geen werk is en omdat jullie ongeschoold zijn. Uw vrouw gaf hierbij ook aan dat jullie er geen plaats hebben om te wonen. Ten slotte, vrezden u en uw vrouw dat er een oorlog in Moldavië kan uitbreken ten gevolge van het conflict in Oekraïne.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw reispaspoort en de reispaspoorten van uw vrouw en kinderen.

#### B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vertelde dat u Oezbekistan had verlaten omdat u schuldproblemen had met een Oezbeek die Sh. (...) heet, en dat u vanuit Oezbekistan niet terug naar Moldavië keerde en naar Duitsland reisde omdat er handlangers van hem meerdere keren waren langs geweest bij uw familie in Moldavië. Voorts vrezden u en uw vrouw dat jullie bij een terugkeer naar Moldavië geen werk zullen vinden omwille van de algemene economische situatie in het land en omdat jullie als Roma gediscrimineerd worden op de arbeidsmarkt. Uw vrouw gaf hierbij ook aan dat jullie er geen plaats hebben om te wonen. Ten slotte, vrezden jullie dat er een oorlog in Moldavië kan uitbreken ten gevolge van het conflict in Oekraïne.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw verklaring dat jullie omwille van schuldproblemen Oezbekistan verlieten, dient te worden opgemerkt dat dit door u ingeroepen asielmotief vreemd is aan de Conventie van Genève. Uit uw verklaringen blijkt dat u van Sh. (...), een Oezbeek, goederen leende op voorwaarde dat u ze zou verkopen en dat u hem zou terugbetalen. U gaf hierbij aan dat hij u geld leende nadat het coronavirus uitbrak en dat uw schulden bij hem opliepen tot 6000 dollar. Er kwamen omwille hiervan 3 à 4 keer handlangers van hem bij u thuis langs in Moldavië omdat ze naar u op zoek waren (CGVS, pg. 7-10). Dit asielmotief is louter van gemeenrechtelijke aard en houdt bijgevolg geen verband met één van de gronden voorzien in de Vluchtelingenconventie van Genève (ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging, behoren tot een bepaalde sociale groep). Zodoende kan u niet in aanmerking komen voor de toekenning van de Vluchtelingenstatus.

Bovendien maakt u niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u omwille van deze schuldproblematiek een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij terugkeer naar Moldavië.

Vooreerst dienen er omwille van volgende redenen ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van deze schuldproblemen.

Ten eerste, legden u en uw vrouw tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS flagrant tegenstrijdige verklaringen af over de problemen die u en uw familie hierdoor zouden gekend hebben in Moldavië. U verklaarde dat u voor uw vertrek uit Oezbekistan in Tasjkent verbleef, en dat u in Tasjkent via uw grootmoeder in Moldavië te weten kwam dat er handlangers van Sh. (...) bij u thuis waren langs geweest en naar jullie gevraagd hadden (CGVS, pg. 7-8). U verduidelijkte hierbij dat u over het eerste bezoek van de handlangers geïnformeerd werd toen u op straat was in Tasjkent en dat u toen met uw vrouw sprak. Wanneer u gevraagd werd of u uw vrouw had ingelicht over het feit dat deze personen bij u thuis waren langs geweest in Moldavië, bevestigde u dat u dit één keer had gedaan in Tasjkent (CGVS, pg. 8). U gaf verder aan dat deze handlangers in totaal 3 à 4 keren bij uw grootmoeder langskwamen en dit voor het laatst gebeurde toen

u in Frankrijk was (CGVS, pg. 8-9). Dergelijke verklaringen over uw problemen met de handlangers van Sh. (...) vallen niet te rijmen met wat uw vrouw hierover vertelde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zo verklaarde uw vrouw niet te weten of de man met wie u schuldproblemen had ooit concrete stappen had gezet om u te zoeken buiten Oezbekistan. Evenmin wist uw vrouw of er ooit mensen in opdracht van deze man in Moldavië naar u op zoek waren gegaan (CGVS vrouw, pg. 10). Wanneer uw vrouw geconfronteerd werd met het gegeven dat u verklaard had dat u nieuws vernomen had dat handlangers van Sh. (...) naar u op zoek kwamen in Moldavië, stelde ze dat u dat niet aan haar verteld had (CGVS, pg. vrouw 10). Dergelijke verschoning valt niet ernstig te nemen, gezien u nèt verklaard had dat u haar over de eerste keer dat ze bij u thuis in Moldavië langskwamen persoonlijk had ingelicht toen in Tasjkent was. Deze flagrante tegenstrijdigheid ondermijnt op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van dit asielmotief. Redelijkerwijze kan er immers verwacht worden dat u en uw vrouw over zulke belangrijke elementen uit uw asielrelaas, nl. het gegeven of de personen met wie u schuldproblemen had in Oezbekistan in Moldavië naar u op zoek gingen, uniforme verklaringen zouden afleggen. Deze vaststelling klemmt des te meer daar ook de verklaringen van u en uw vrouw over het gegeven of u al dan niet concrete bedreigingen had ontvangen van deze persoon moeilijk met elkaar te rijmen vallen. Hoewel u bij het CGVS verklaarde dat u, behalve het feit dat u schulden had, geen concrete problemen met Sh. (...) had gekend voor u uit Oezbekistan vertrok (CGVS, pg. 7), en u stelde dat u geen stappen tot bescherming had ondernomen in Moldavië omdat u géén bedreigingen van Sh. (...) had ontvangen (CGVS, pg. 9), verklaarde uw vrouw dat u berichten ontving via kennissen en rechtstreeks van de persoon waarmee u schulden had waarin hij ermee dreigde u te doden en jullie kinderen te ontvoeren, en dat u voor het laatst zulke dreigberichten ontving in Duitsland (CGVS vrouw, pg. 9 & 10).

Ten tweede, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat uw vrouw tijdens het interview bij de DVZ deze schuldproblemen met Sh. (...) niet vermeldde. Uw vrouw beperkte zich tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) louter tot de economische problemen in Moldavië, nl. dat er geen werk is in Moldavië, en naar haar vrees voor de oorlog (Verklaring DVZ vrouw, 2de verzoek, vraagnr. 17 & 20). Het gegeven dat uw vrouw deze problemen niet vermeldde is bijzonder vreemd en weinig logisch in het licht van haar verklaringen hierover tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Uit haar verklaringen blijkt immers dat u omwille van deze schuldproblemen ernstige bedreigingen zou ontvangen hebben. Zo verklaarde ze dat u berichten ontving via kennissen en rechtstreeks van deze persoon waarin hij ermee dreigde u te doden en jullie kinderen te ontvoeren (zie supra.). Redelijkerwijze kan er dan ook verwacht worden dat uw vrouw deze problemen reeds bij de DVZ zou aangehaald hebben. Nadat uw vrouw hiermee geconfronteerd werd, stelde ze dat ze daarover niet bevraagd werd en dat het interview heel kort was (CGVS vrouw, pg. 10). Dergelijke uitleg valt niet ernstig te nemen. Uit de neerslag van het interview blijkt immers dat uw vrouw er uitgebreid de kans kreeg om haar problemen toe te lichten. Zo werd ze er bevraagd over haar vrees bij terugkeer naar Moldavië, en over de feiten die geleid hebben tot haar vertrek. Daarnaast werd haar gevraagd of ze nog andere problemen had gekend, en of ze nog iets wenste toe te voegen, waarop ze steeds ontkennend antwoordde (Verklaring DVZ vrouw, 2de verzoek, vraagnr. 17). Later tijdens het interview bij de DVZ werd nogmaals gevraagd of er nog andere elementen waren die ze wenste toe te lichten. Ze gaf toen aan dat ze alles gezegd had (Verklaring DVZ vrouw, 2de verzoek, vraagnr. 21). Bijgevolg ondermijnt deze flagrante omissie verder de geloofwaardigheid van dit asielmotief.

Zelfs indien enig geloof aan uw schuldproblemen met Sh. (...) gehecht kan worden, dan nog dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat deze problemen dermate zwaarwichtig zijn dat ze als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kunnen beschouwd worden. Hoewel u vanuit Oezbekistan niet naar Moldavië terugkeerde omdat u vreesde door de handlangers van Sh. (...) doodgeschoten of geslagen te worden (CGVS, pg. 9), blijkt uit uw verklaringen niet dat u ooit concrete bedreigingen van Sh. (...) of zijn handlangers hebt ontvangen. Zo bevestigde u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u, behalve het feit dat u schulden had, geen concrete problemen kende met Sh. (...) voor uw vertrek uit Oezbekistan (zie supra.). Verder verklaarde u dat er 3 à 4 keer handlangers van hem bij u thuis langskwamen in Moldavië maar dat zij hierbij nooit concrete bedreigingen ten opzichte van u hebben geuit (CGVS, pg. 8 & 9). U verduidelijkte dat ze voor het laatst langskwamen bij uw familie in Moldavië toen u in Frankrijk verbleef. Aangezien u voor het eerst een verzoek om internationale bescherming in België indiende op 24 juni 2022, betekent dit dat ze ondertussen al meer dan een jaar niet meer langskwamen bij uw familie in Moldavië. U gaf verder ook aan dat u in Moldavië geen bescherming had gevraagd voor deze problemen met Sh. (...) omdat ze nooit bedreigingen hadden geuit (CGVS, pg. 9). Het loutere gegeven dat u schuldproblemen hebt in Oezbekistan met Sh. (...), en dat zijn handlangers een aantal keren bij uw familie in Moldavië langskwamen zonder hierbij concrete bedreigingen te uiten, kan bezwaarlijk beschouwd worden als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen dat u omwille van deze schuldproblemen met Sh. (...), indien deze geloofwaardig zouden zijn, actueel bij terugkeer naar Moldavië een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. U gaf immers aan dat u in principe kon terugkeren naar Moldavië omdat men al verschillende maanden niet meer naar u kwam zoeken in verband met uw schuldproblemen (CGVS, pg. 5). U verduidelijkte later dat u hierover voor het laatst iets vernam, meer dan een jaar geleden, toen u in Frankrijk was (zie supra.). Voorts bevestigde u dat u niet denkt dat dit probleem zo actueel is. U zei ook dat u op dit ogenblik een bepaalde som hebt die u zou kunnen teruggeven van het schuldbedrag wat het probleem minder acuut zou maken (CGVS, pg. 9). Gelet op uw

verklaringen kan er dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u actueel meent dat u omwille van uw schuldproblemen met Sh. (...) een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming in geval van terugkeer naar Moldavië.

Aanvullend kan nog worden opgemerkt dat zelfs indien uw schuldproblemen met Sh. (...) geloofwaardig zouden zijn, quod non, en u in de toekomst concrete vervolgingsfeiten zou meemaken in Moldavië omwille van deze problemen, er redelijkerwijze verwacht kan worden dat u hiervoor aanspraak kan maken op nationale bescherming in uw eigen land. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie infra.), blijkt immers dat er in geval van gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Romagemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Voorts gaf u aan niet naar Moldavië te kunnen terugkeren omdat de Roma er niet als mensen worden beschouwd. U verduidelikte hierbij dat u in Moldavië geen werk kan vinden omdat u Roma bent en omdat ze voorrang geven aan de etnische Moldaviërs. U gaf verder aan dat u enkel kans maakt om tijdelijke en niet-officiële opdrachten te krijgen, en dat u onderbetaald werd voor zwaar werk. Daarnaast zei uw vrouw dat jullie geen werk kunnen krijgen in Moldavië omdat er geen werk is en omdat jullie ongeschoold zijn. Uw vrouw gaf hierbij ook aan dat jullie er geen plaats hebben om te wonen (CGVS, pg. 5-10; CGVS vrouw, pg. 7-11).

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de louter etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in.

Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

Bijgevolg dienen u en uw vrouw in concreto aannemelijk te maken dat er in jullie hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Jullie slaagden hier niet in omwille van volgende pertinente redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u in Moldavië wel degelijk op niet-officiële wijze gewerkt hebt. U verklaarde dat u af en toe op niet-officiële wijze werkte als arbeider om vrachtwagens te laden en te lossen. Verder gaf u aan dat u er kans maakte op tijdelijke opdrachten, en dat uw familieleden ook aan de slag gaan in het seizoenswerk, bijvoorbeeld tijdens het plukseizoen van de appels of de druiven (CGVS, pg. 5 & 6).

Wat betreft uw verklaring dat u in Moldavië geen officieel werk kan vinden omdat u Roma bent en omdat ze voorrang geven aan de etnische Moldaviërs, dient te worden opgemerkt dat uit de verklaringen van u en uw vrouw geenszins blijkt dat jullie ernstige en duurzame inspanningen ondernamen om aan officieel of permanent werk te geraken in Moldavië. U verklaarde dat u geprobeerd had om bij een school te gaan werken om er te poetsen (CGVS, pg. 6). Uw vrouw vertelde een zelfde verhaal en gaf aan dat ze ergens privé wou gaan poetsen maar dat ze geweigerd werd (CGVS vrouw, pg. 7). Toen u gevraagd werd of u nog elders op zoek ging naar werk, gaf u eerst op algemene wijze aan dat u 'overal' naar werk had gezocht om vervolgens opnieuw te herhalen dat u eens bij een school gaan vragen was om te poetsen (CGVS, pg. 6). Wanneer u gevraagd werd of u voor deze problemen om werk te vinden terecht kon voor hulp bij organisaties die zich inzetten voor de Roma, zei u dat niet gedaan te hebben. U vertelde dat u zich hierover zelfs niet geïnformeerd had omdat uw familieleden hetzelfde meemaakten en omdat zij omwille van dezelfde redenen niet aangeworven werden (CGVS, pg. 6). Voorts legden u en uw vrouw geen enkel bewijsstuk neer waaruit blijkt dat jullie een ernstige en duurzame inspanning ondernamen om op officiële wijze naar werk te zoeken in Moldavië (CGVS, pg. 10; CGVS vrouw, pg. 8). Aangezien u en uw vrouw jullie voor jullie vertrek naar België niet gewend, noch geïnformeerd hadden naar organisaties die de Roma konden helpen wanneer zij geconfronteerd werden met problemen om werk te vinden, en de voorbeelden die jullie aanhaalden omtrent jullie zoektocht naar werk zich voornamelijk beperkten tot het vragen om in een school of privé te gaan poetsen, kan er dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat jullie – indien jullie daadwerkelijk een officiële of permanente job wilden – ernstige stappen ondernamen om in Moldavië naar werk te zoeken.

Verder blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw dat jullie in Moldavië weinig of geen stappen ondernamen om op een andere wijze een inkomen of ondersteuning te verkrijgen van de overheid, en dat jullie hiervoor geen hulp zochten bij organisaties die zich voor de Roma-minderheid inzetten in Moldavië. Wanneer u gevraagd werd of er ondersteuningsvormen, uitkeringen of dergelijke voorzien waren, stelde u dat dit niet zo was in Moldavië (CGVS, pg. 6). Dit vormt echter louter een blote bewering gezien uit uw verklaringen blijkt dat u zich hierover niet geïnformeerd had en dat u niet weet waarom u zich hierover niet geïnformeerd heeft (CGVS, pg. 6). Uw verklaring dat u zich hierover niet geïnformeerd hebt, valt bovendien moeilijk te rijmen met wat uw vrouw hierover vertelde. Wanneer uw vrouw gevraagd werd of er uitkeringen waren voor mensen die zonder werk zaten, antwoordde ze eerst dat dit niet het geval was. Wanneer uw vrouw vervolgens werd gevraagd of jullie zich hiernaar geïnformeerd hadden, stelde uw vrouw dat u dit aangevraagd had maar dat je geen uitkering krijgt als je niet werkt. Uw vrouw wist echter niet bij welke instelling u dat had aangevraagd en jullie legden hieromtrent ook geen enkel bewijsstuk neer (CGVS, pg. 10; CGVS vrouw, pg. 8). Voorts dient te worden benadrukt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er wel degelijk organisaties zijn die zich inzetten voor het lot van de Roma-minderheid in Moldavië (zie supra.). Uit jullie verklaringen blijkt echter dat noch u, noch uw vrouw zich tot één van dergelijke organisaties hadden gewend, en dat jullie je hier evenmin over geïnformeerd hadden (CGVS, pg. 6; CGVS vrouw, pg. 8). Het gegeven dat u in Moldavië geen stappen ondernam om hulp of ondersteuning te krijgen van officiële instellingen, dat u zich hier zelfs niet over geïnformeerd hebt - en dat u en uw vrouw hierover tegenstrijdige verklaringen aflegden -, en dat jullie evenmin hulp zochten bij organisaties die zich inzetten voor het lot van de Roma-minderheid, is bijzonder vreemd en weinig logisch. Indien u en uw vrouw immers werkelijk Moldavië verlieten omdat het onmogelijk was om er werk te vinden, kan er redelijkerwijze verwacht worden dat jullie ten minste een poging zouden

ondernomen hebben om hulp te verkrijgen bij de overheid of bij organisaties die zich inzetten voor de Roma-minderheid alvorens de beslissing te nemen om het land te verlaten.

Tevens blijkt uit de verklaringen van u en uw vrouw niet dat jullie concrete stappen ondernamen om bescherming te verkrijgen van de autoriteiten wanneer jullie met problemen van discriminatie op de arbeidsmarkt geconfronteerd werden. Wanneer u gevraagd werd of u de discriminatie ergens heeft proberen aanklagen, gaf u aan dit niet gedaan te hebben omdat u niet wist wie naar jullie zou luisteren (CGVS, pg. 6). Uw verklaring dat men niet naar jullie zou luisteren, vormt op zich echter louter een algemene en blote bewering die u op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Verder werd er reeds op gewezen dat er in Moldavië organisaties zijn die zich inzetten voor het lot van de Roma-minderheid en dat zij jullie kunnen bijstaan bij het aanklagen van dergelijke situaties. U en uw vrouw gaven echter aan zich niet tot dergelijke organisatie gewend te hebben, noch zich hierover geïnformeerd te hebben (zie supra.). Ten slotte, legden u en uw vrouw ook geen enkel bewijsstuk neer om de persoonlijke discriminatieproblemen op de arbeidsmarkt, waarmee jullie geconfronteerd zouden zijn, aan te tonen (CGVS, pg. 10; CGVS vrouw, pg. 8). Gelet op voorgaande vaststellingen, tonen u en uw vrouw dan ook géénszins aan dat jullie in Moldavië niet konden rekenen op de bescherming van de autoriteiten wanneer jullie met problemen van discriminatie op de arbeidsmarkt geconfronteerd werden.

Wat betreft de verklaringen van uw vrouw dat jullie in Moldavië geen werk kunnen krijgen omdat er geen werk is en omdat jullie ongeschoold zijn, moet worden opgemerkt dat deze problemen geen verband houden met één van de criteria van de conventie van Genève. Verder kan begrip worden opgebracht voor de socio-economische moeilijkheden als het gevolg van het gebrek aan werk, maar dit kan in jullie hoofde, in het licht van bovenstaande vaststellingen, niet worden beschouwd als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de algemene opmerkingen van uw advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud, nl. dat het onmogelijk is om discriminatie aan te klagen bij een officiële instelling omdat het de officiële instellingen zijn die de Roma discrimineren is (CGVS, pg. 11; CGVS vrouw, pg. 11), kan verwezen worden naar de informatie waarover het CGVS beschikt, en waaruit niet zomaar kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten onmachtig of onwillig zouden zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden (zie supra.).

Voorts meent het CGVS dat uw vrouw omwille van volgende redenen niet aannemelijk kan maken dat jullie in Moldavië geen plaats zouden hebben om te wonen. Ten eerste, dient te worden opgemerkt dat u hieromtrent geen vrees aanhaalde tijdens de asielprocedure, en dat uw vrouw deze vrees niet vermeldde tijdens het interview bij de DVZ in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming. Uw vrouw verwees tijdens het interview bij de DVZ louter naar economische redenen, nl. dat er geen werk is, en naar haar vrees voor de oorlog (Verklaring DVZ vrouw, 2de volgend verzoek, vraagnr. 17 & 20). U verwees tijdens het persoonlijk onderhoud enkel naar uw schuldproblemen, uw problemen om als Roma werk te vinden in Moldavië, en uw vrees voor de oorlog (CGVS, pg. 5-10). U gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud ook aan niets meer toe te voegen te hebben (CGVS, pg. 10). Het gegeven dat u deze vrees van uw vrouw om er geen woonplaats te hebben niet vermeldde, en dat uw vrouw deze vrees niet aanhaalde tijdens het interview bij DVZ, is bijzonder vreemd en weinig logisch. Indien uw vrouw immers werkelijk een vrees heeft dat jullie bij een terugkeer naar Moldavië geen plaats zouden hebben om er te wonen, kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat zij dit eerder tijdens de asielprocedure zou vermeld hebben, en dat ook u hiervan melding zou gemaakt tijdens de asielprocedure. Deze vaststelling doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit asielmotief. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ten tweede, blijkt uit de verklaringen van u, uw vrouw en uw schoonvader dat jullie er wel degelijk nog over een uitgebreid familiaal netwerk beschikken waarop jullie kunnen terugvallen. U verklaarde dat uw oma er woont in haar huis (CGVS, pg. 7-10). Uw vrouw verklaarde dat er nog nichten en neven wonen, en dat de tante van haar moeder er ook verblijft (CGVS vrouw, pg. 4). Er dient hieraan te worden toegevoegd dat ook de vader van uw vrouw verklaarde dat er nog familie is in Moldavië. Hij lichtte hierbij toe dat er nog neven van hem in Moldavië verblijven, dat zijn broers er wonen (CGVS schoonvader, pg. 4), en dat hij en uw schoonbroer er bij een nicht van hem verbleven toen zij begin 2022 enkele maanden naar Moldavië terugkeerden (CGVS schoonvader, pg. 7). Ten derde, kan nog worden herhaald dat er in Moldavië verschillende organisaties zijn die zich inzetten om het lot van de Roma-minderheid te verbeteren, maar dat u, noch uw vrouw zich tot een dergelijke organisatie gewend heb, noch hiernaar geïnformeerd hebben (zie supra.).

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient vastgesteld te worden dat u en uw vrouw er niet in slagen aannemelijk te maken dat er in jullie hoofde sprake is van een systematische schending van jullie fundamentele rechten.

Ten slotte, gaven u en uw vrouw aan dat jullie niet naar Moldavië terug kunnen keren omdat er oorlog zou kunnen uitbreken ten gevolge van het conflict in Oekraïne (CGVS, pg. 5 & 7; CGVS vrouw pg. 7). Er moet worden benadrukt dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich

*niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De door u en uw vrouw ingeroepen vrees voor een oorlog in Moldavië is actueel echter louter hypothetisch en volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.*

*De documenten die u voorlegde, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw reispaspoort, en de reispaspoorten van uw vrouw en kinderen, tonen enkel jullie identiteit en herkomst uit Moldavië aan die in deze beslissing niet worden betwist.*

*Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3, of reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/4 paragraaf 2 a) of b) of c) van de Vreemdelingenwet, kan worden vastgesteld.*

*Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat in hoofde van uw vrouw A. A. (...) (O.V. (...)), uw schoonbroer R. N. (...) (O.V. (...)), en uw schoonvader S. O. (...) (O.V. (...)) eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, A. A., zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielrelaas betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.3. Bij terugkeer naar Moldavië vrezen verzoekende partijen dat zij er geen werk zullen vinden wegens de algemene economische situatie in het land alsook de discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt (notities CGVS V., p. 5-6; notities CGVS A., p. 7). Tweede verzoekende partij gaf ook aan dat zij er geen plaats hebben om te wonen (notities CGVS A., p. 7). Verder vrezen zij nog dat er oorlog in Moldavië zal uitbreken ten gevolge van het conflict in Oekraïne (notities CGVS V., p. 5; notities CGVS A., p. 7). Ten slotte verwees eerste verzoekende partij nog naar haar schuldproblemen met een Oezbeek (notities CGVS V., p. 5).

2.2.4. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat:

(A) wat betreft de aangehaalde schuldproblemen met een Oezbeek:

(i) deze problemen van louter gemeenrechtelijke aard zijn en bijgevolg geen verband houden met één van de gronden voorzien in de conventie van Genève,

(ii) er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij omwille van deze schuldproblematiek een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zouden lopen bij terugkeer naar Moldavië, aangezien (a) er vooreerst ernstige bedenkingen gemaakt kunnen worden bij de geloofwaardigheid van deze schuldproblemen gelet op hun flagrant tegenstrijdige verklaringen over de problemen met de handlangers van Sh. en over het al dan niet ontvangen van concrete bedreigingen van Sh. alsook het feit dat tweede verzoekende partij bij de DVZ naliet deze schuldproblemen te vermelden,

(b) de aangehaalde schuldproblemen bovendien onvoldoende zwaarwichtig zijn om beschouwd te worden als ernstige schade, (c) verder bezwaarlijk kan worden gesteld dat eerste verzoekende partij actueel meent dat zij omwille van deze schuldproblemen een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade bij terugkeer naar Moldavië, gelet op haar verklaring dat zij in principe kon terugkeren naar Moldavië omdat men al verschillende maanden niet meer naar haar kwam zoeken in verband met haar schuldproblemen en zij op dit ogenblik een bepaalde som heeft die zij zou kunnen teruggeven van het schuldbedrag wat het probleem minder acuut zou maken, en (d) hoe dan ook redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoekende partijen voor deze problemen aanspraak kunnen maken op nationale bescherming in hun eigen land;

(B) wat betreft de door hen aangehaalde discriminatie op de Moldavische arbeidsmarkt omwille van hun Roma-origine:

(i) hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, eventuele problemen van discriminatie in de Moldavische context niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden,

(ii) uit deze informatie evenmin zonder meer kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden,

(iii) *in casu* verzoekende partijen niet aantonen dat zij in Moldavië dermate werden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, nu (a) eerste verzoekende partij in Moldavië op niet-officiële wijze gewerkt heeft, (b) zij geen ernstige en duurzame inspanningen ondernamen om aan officieel of permanent werk te geraken in Moldavië, en (c) zij weinig of geen stappen ondernamen om op een andere wijze een inkomen of ondersteuning van de verkrijgen van de overheid noch hulp zochten bij organisaties die zich voor de Roma-minderheid inzetten in Moldavië,

(iv) *in casu* verzoekende partijen evenmin aantonen dat zij in Moldavië niet konden rekenen op de bescherming van de Moldavische autoriteiten wanneer zij met problemen van discriminatie op de arbeidsmarkt geconfronteerd werden, nu zij geen concrete stappen ondernamen om dergelijke bescherming te bekomen;

(C) wat betreft de door hen aangehaalde socio-economische moeilijkheden, deze problemen geen verband houden met één van de criteria van de conventie van Genève noch beschouwd kunnen worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(D) wat betreft de bewering dat zij in Moldavië geen plaats zouden hebben om te wonen, zij zulks niet aannemelijk maken nu (i) eerste verzoekende partij hieromtrent geen vrees aanhaalde tijdens de asielprocedure en tweede verzoekende partij deze vrees niet vermeldde tijdens het interview bij de DVZ, (ii) zij in Moldavië nog over een uitgebreid familiaal netwerk beschikken waarop zij kunnen terugvallen en (iii) zij, hoewel er in Moldavië verschillende organisaties zijn die zich inzetten om het lot van de Roma-minderheid te verbeteren, nagelaten hebben zich tot een dergelijke organisatie te wenden of hiernaar te informeren; en,

(E) wat betreft de ingeroepen vrees voor een oorlog in Moldavië ten gevolge van het conflict in Oekraïne, deze vrees actueel louter hypothetisch is en niet volstaat om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Door verzoekende partijen worden geen overtuigende argumenten bijgebracht die bovenstaande bevindingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

Met de loutere uitleg dat tweede verzoekende partij ongeschoold is en weinig informatie kreeg over de schuldproblemen van haar man verklaren zij geenszins afdoende de in de bestreden beslissingen vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen omtrent de problemen met Sh. (en zijn handlangers). Vooreerst ziet de Raad niet in hoe dit kan verklaren waarom tweede verzoekende partij aangaf niet te weten of Sh. ooit concrete stappen had gezet om haar man te zoeken buiten Oezbekistan, terwijl eerste verzoekende partij verklaarde dat handlangers van Sh. bij hen thuis in Moldavië waren langs geweest alsook uitdrukkelijk stelde haar vrouw hierover te hebben ingelicht. Aangezien tweede verzoekende partij blijkens de verklaringen van haar man hierover wel degelijk werd ingelicht, is het dan ook uiterst bevreemdend dat zij van dit bezoek niet op de hoogte blijkt te zijn en stelt dat haar man haar hiervan nooit iets heeft gezegd. Evenmin werpt dit verweer een ander licht op de vastgestelde tegenstrijdigheid in hun verklaringen omtrent het al dan niet ontvangen van concrete bedreigingen vanwege Sh., waarbij tweede verzoekende partij beweerde dat haar man berichten ontving waarin Sh. ermee dreigde hem te doden en hun kinderen te ontvoeren, terwijl eerste verzoekende partij stelde nooit concrete bedreigingen te hebben ontvangen. De Raad onderstreept dat redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoekende partijen over de gekende problemen wegens de bestaande schuld uniforme verklaringen zouden afleggen. Het louter gegeven dat zij ongeschoold zijn, doet hieraan geen afbreuk.

Omtrent het gegeven dat tweede verzoekende partij bij de DVZ geen gewag maakte van deze schuldproblemen, duiden verzoekende partijen op de omstandigheden waarin het interview bij DVZ verliep. Zij stellen dat tweede verzoekende partij *“herhaaldelijk (werd) onderbroken”* en *“amper de tijd (kreeg) om haar zinnen af te maken en/of misverstanden recht te zetten”*. De Raad bemerkt evenwel dat dergelijk verloop van haar interview bij de DVZ geenszins bevestigd wordt door de stukken in het administratief dossier. Zoals

reeds opgemerkt in de bestreden beslissingen, blijkt uit de neerslag van haar interview bij de DVZ (zie administratief dossier A., stuk 5, map 'DVZ', 'verklaring volgend verzoek') dat tweede verzoekende partij er uitgebreid de kans kreeg om haar problemen toe te lichten. Zij werd er bevestigd over haar vrees bij terugkeer naar Moldavië, en over de feiten die geleid hebben tot haar vertrek ('verklaring volgend verzoek', vraag 17). Daarnaast werd haar tevens de vraag gesteld of zij nog andere problemen had gekend, en of ze nog iets wenste toe te voegen, waarop ze steeds ontkennend antwoordde ('verklaring volgend verzoek', vraag 17.7 en 17.8). Later tijdens het interview werd nogmaals gevraagd of er nog andere elementen waren die ze wenste toe te lichten, doch stelde zij dat ze alles gezegd had ('verklaring volgend verzoek', vraag 21). Op het einde werd nogmaals gevraagd of zij nog iets had toe te voegen, doch bleek dit niet het geval te zijn ('verklaring volgend verzoek', vraag 24). Bovendien werd tweede verzoekende partij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar het verloop van haar interview bij de DVZ, waarop zij aangaf dat het goed was verlopen (notities CGVS A., p. 2). Het is dan ook niet ernstig dat thans voorgehouden wordt dat tweede verzoekende partij bij de DVZ geen gelegenheid zou hebben gehad om van deze schuldproblemen gewag te maken. Ook de uitleg dat haar enkel gevraagd werd naar de problemen in haar land van herkomst, *i.e.* Moldavië, biedt geenszins soelaas. In het licht van haar latere verklaring op het CGVS dat haar man berichten zou hebben ontvangen via kennissen en rechtstreeks van deze persoon waarin hij ermee dreigde haar man te doden en hun kinderen te ontvoeren, kan redelijkerwijze worden verwacht dat wanneer tijdens haar interview bij de DVZ meermaals gepolst wordt naar de problemen die zij kent, zij gewag zou maken van deze ernstige bedreigingen aan het adres van haar gezin.

Voor het overige beperken verzoekende partijen zich in hun verzoekschrift tot een loutere verwijzing naar hun Roma-origine en informatie van algemene aard, hetgeen evenwel niet kan volstaan. In tegenstelling tot wat verzoekende partijen lijken voor te houden, kan ook uit de door hen aangehaalde informatie, dewelke deels dezelfde is dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd, niet worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch kan er zonder meer uit worden besloten dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Verzoekende partijen kunnen dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar hun Roma-origine en de situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen en/of dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, doch dienen zulks *in concreto* aan te tonen. Gelet op de pertinente bevindingen in de bestreden beslissingen, die zij op geen enkele wijze *in concreto* weerleggen of ontkrachten, blijven zij desbetreffend evenwel manifest in gebreke.

2.2.5. De door verzoekende partijen bijgebrachte documenten (zie administratieve dossiers, stuk 6, map documenten) werpen geen ander licht op het voorgaande. Immers staven hun reispaspoort louter hun identiteit en herkomst, die thans evenwel niet worden betwist.

2.2.6. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratieve dossiers, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 23 oktober 2023 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.8. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT